

GHIMPELE

UNU ESEMPLARU

Acéstă fôia ese uă dată pe septemănă :

DUMINECA

Abonamentele se începū numai cu No. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se face în Pasagiulū Românū, No. 9 și 11, prin districte pe la corespondinții sêi, sêu prin postă trâmîțendū și prețulū.

50 DE BANI

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe annū pentru capitală	24 lei n.
Pe jumătate annū.	12 —
Pentru districte pe annū	27 —
Pe 6 luni.	14 —
Pentru străinătate	37 —

Girante responsabile : EFTIMIE IONESCU.

DEPEȘI TELEGRAFICE

Serviciulū propriū alū GHIMPELUI

Francfort, 25 Aprile. — În urma publicațiunii prin care se suie cu două crețari fiă-care halbă cu bere, totū norodulū s'a strînsū pe piața cea mare a orașului. DD. Bejivroth, Sugacihrih și Sugecepter aū ținutū câte unū discursū prin care aū demonstratū greutatea acestui noū impositū pusū pe vieța și pe punga cetățenilor. Celū din urmă oratorū a terminatū spuindū că guvernulū atentēzā la nutrimentulū omenilorū, prin urmare vorū fi toți în legitimā aparare cāndū vorū ataca autoritățile. Cāndū polițaiulū a venitū să le dicā a nu mai ținē asemenea meetinguri bețivesci, ei l'aū înhățatū și l'aū lāsātū mērū. D'aci a 'nceputū a se juca verbunculū. Trupele aū fostū chimate și, după esemplulū petrecutū la Giurgiu în România, s'aū impușcatū 5000 de omeni: 18,000 aū rēmasū rāniți pe câmpulū de luptă. Soldați morți suntū în numărū îndoitū, ērā butôiele și halbele rānite s'aū calculatū pēnē la 7000. Unele abia acum cadū din aerū, unde aū fostū aruncate în conflict c'ua forță destulū de electrisatā.

Roma, 26 Aprile. — Auđindū despre conflictulū provocatū prin setea Francfortesilorū, pe Papa l'a lovitū din noū guturaiulū.

Munich, 26 Aprile. — Rebeliunea din Francfort a lutatū proporțiunii și mai mari. După uă nouă încāierare, ordinea a fostū restabilitā, ēnsē insurgenții se aprovisionēzā mereū cu arme și se dicē că vorū face din acēstā afacere uă gravā cestiune politicā, proclamāndū Comuna în Francfort și scutirea berei de ori-ce impositū.

Berarulū Fritz de la Berlin a fostū chiāmatū prin telegramā să vie a lua comanda generalā a acesteī misiōni nationale germane.

Paris, 26 Aprile sēra. — D. Thiers, luāndū cunoștință despre turburările din Francfort a anunțatū pe împēratulū Wilhelm că, asemenea fapte fiindū de naturā a scudui pacea Europei, a amenințā cu proclamarea Comunei și cu consolidarea Internaționalei, d-sea nu va mai putē urma cu plata miliardelorū, dēca liniștea nu se va restabili numai de cātū.

Condidatura Barodet-Remusat face pe d. Thiers să asude mai rēu de cātū a asodatū atunci, cāndū a fostū silitū să sarā pe d'asupra unū Buffet.

REVISTA POLITICOASĂ

Bucuresci, 14 Mincinoși. 1873.

Ce vreți să vē'spuie Ghimpele după Pasce? Ce noutăți prospete și ce giumbușuri d'ale omenilorū noștrii politici?

Negreșitū să fie-care ați ciocnitū măcarū câte unū oū roșiū de diua 'nvierii, ēnsē nu sciți cā alte mutre mai moțate de cātū ale tuturorū, ca de pildā a lui her fon Kārl, cāruia *Strechia* 'i striga uā-diniōrā *avanti Ka-*

rolina!, a ciocnitū mai multe sute, și āncā și cu omeni de arme. Dēru acestū faptū n'arū avē nimicū importantū în sine, dēca n'arū fi semnificațiunea ce'i daū gurele rele și lucrulū la care face alusiune.

Ciocnirea acestorū multe ouē cu omenii de arme pesimiștii dicē c'arū însemna uă chipōsā ciocnire de statū și ea le arū da să'nțelēgā cā totū așia de ușiōrā arū fi ș'a-cēstā comediā ca și ciocnirea unū oū.

Noi cei de la *Ghimpele* nu 'mpartāșimū acēstā ideā : noi mergemū și mai departe și dicemū nu c'arū fi totū așia de ușiōrā, dēru āncā cu multū mai ușiōrā. Și ētā de ce :

Oulū politicū de ciocnitū nu pōte fi de cātū acela pe care l'a ouatū la 1866 găina guturie numttā constituantā. Acestū oū, d'atunci și pēnē ađi, în timpū de 7 anișiori, a servitū ca cuibarū la multe găini-ministere care, nāravite să ouē 'n cuibulū arhondologiei, nu l'aū menajatū cātūși de puținū. De 5 ani încōce bietulū oū-constituțiune nu numai c'a fostū pātātū, dēru āncā a rāmasū și clocitū de totū, de caldura cea mare a tārăcelii prin care a fostū datū. Astāđi dēru, cāndū abia mai este oū numai cu numele, cāndū nu mai are nici albușiū nici gālbenușiū, cāndū e ușiōrū ca fulgulū, cāndū toți l'aū disprețuitū și i-aū datū cu piciorulū, începēndū de la musiu art. 93, stāpānulū găinilorū, pēnē la cei mai jigăriți cocoși polițienesci, cum vē puteți închipui cā ciocnirea lui are să fie adevēratā ciocnire? Vedeți dēru cā acēstā comediā pōte să fie ceva cu totulū lesne și realizabilū, mai cu sēmā cā ciocnirea n'are să se facā ca la Pasce, oū cu oū, ci va fi ciocnire cu baioneta, la care, în locū de «*Christosū a 'nviatū*» se va dicē «*Absolutismulū a 'nviatū*».

Ētā, iubiți cititori și cititōre, ētā cestiunea cea mai de căpetenia care bijbie prin lume, de care se vorbește prin tōte părțile, pēnē și 'n vagonulū drumulū de ferū ameri-cāine, pēnē și la circulū celū surū alū d-lui Sühr.

Pēn'aci nu era la prețū de cātū banca frunđa-iērā și iērū banca frunđa-iērā. Ađi ēnsē totulū s'a potolitū și a eșitū la prețū altā marfā prospētā de serbātōri.

Și, cāndū dicemū cā totulū s'a potolitū, ve rugāmū să n'o luați în seriosū, căci bādāranca de *Fressa* pōte să proteste cā nu s'a potolitū. Dumneaiei a 'ndrugatū ce a 'ndrugatū pēnē ađi, dēru d'aci 'ncolo are să'și dea arama pe față. Paraponulū și māmurlikulū dumneaiei e nemēsuratū și cu multū ah, chiū și vai mai pōte să cānte dinastiei veciniculū seū *alehuia*.

Și să vedeți de ce.

Cu nasu'i de prepelicarū, pe care'lū bagā în tōte ôlele ca copoii hirbari, dumneaiei a miroșitū cā Bivolarii de la Giurgiu, spre a'și resbuna în contra ciocoiescilorū purtari ale prietenilorū dumneaiei, aū hotaritū să se 'nscrie la banca frunđa-iērā (cu moșiele de câte trei coți de pāmēntū ce stāpēnirea le-a datū să le moștenēscā de veci pe lumea cealaltā. Acēstā grozavā obrāșnicie nu pōte să placā fostei bādārance, care ađi s'a întōlitū ș'a devenitū *Boierēscā*, prin urmare era naturalū să se nāpustēscā asupra-le și să n'o mai slābēscā din rācnete : Bivolarii și iērū Bivolarii!

Fiindū cā ēnsē și Roșiū aū de gândū și se credū în dreptū să ședā și dumnēlorū măcarū p'unū colțișorū din acea bancā — căci, după mărturisirea lui Arăpila, lui Mavroiani și regularisitulū Vornicū, ei suntū aceia cari aū luatū inițiativa ș'aū lucratū mai cinstitū și mai cu credință — fiindū cā acești roșiū nu și-aū tocatū averile ca domniū ciocoi, feciori de bani-gata, economū ca *avarulū risipitorū* al lui Molière, prin urmare potū fi 'n mai mare numărū de cātū Seiđii cōnei *Pressa*, dumneaiei a inventarisitū unū ôre-care mijlocū d'a 'i înlātura, acela d'a face Bivolarii pe cei de la *Romānulū* și p'ai lorū, cu alte vorbe incompatibili d'a putē ședē pe vestita bancā.

Poftiți de citiți cele ce scrie *Pressa* la

adresa *Românului* în această privință, și convingeți-vă că dumneaiei și-a schimbatu numai perul, erau năravul nu, adică că, de și ați ține de curte *Boierescă*, cu toate acestea năravul i-a rămas totu bătărănescu, cu injurături, ocări și felurite vorbe murdare.

D'aceia și dăcemu să nu luați în seriosu cuvintele de mai susu că totulu s'a potolitu. Nu: cërta urmêzã și va urma mereu pênã nu s'o vedê pusdereã ce va eși din fuioru.

Să 'ncepem ênsê vorba de unde o lãsarãmũ.

Diceamũ cã ciocnirea oului-constituțiune se va face cu baioneta. Totu ni se pare cã nu v'ați convinsu pe deplinu despre acêstã posnã și prin urmare gãsîmũ cu cale sã mai vê dãmũ cãte-va temeiori care sã vê scõțã din necredința, fiindũ-cã, dupã cumũ ni se bate ochiulũ, aveți aerulu a imita pe Toma necredinciosulu, a cãru pomenire se prãznuiesce astãdi.

Cam ce semne vi se facũ dumnêvõstrã și a ce vê mirosũ ordinile vestitului spãtarũ cãtre comandantul, divisielã II-a teritorialã și cãtre prefectũ, prin care spune cã, în orĩ-ce casuri care s'arũ parẽ cã sãmãnã cu tãmbãlãulũ de la Giurgiu, sã nu mai stea la chibzuielã, ci sã tragã 'n carne cã la Craiova 'n 1860 și cã la 3 Augustũ, 1865, în Bucuresci?

A ce vê mirõse înãltarea dumnêlui la gradulu de vinãrarũ de divisie 'n corpulu ofițerilorũ milițianũ, fãcutã 'n contra tuturorũ obicinuințelorũ constituționale?

A ce vê mirosũ dumnêvõstrã sgomotele de conspirãri și de comploturi, scõse pe socotela totũ a vestitului spãtarũ?

A ce vê mai mirõse apoi refusulũ dumnêlui d'a organisa cum se cade ș'a da arme milițianilorũ din țerã, sêu celũ puținu din Bucuresci?

Nouê tôte acestea ne mirosũ a ciocnire a oului-constituțiune, mai cu sãmã cândũ dumnêlui a spusũ șefilorũ de corpuri sã fie gata cã, la **ori-ce împrejurare** sã dea probe de devotamentũ și de eroismũ.

Ei bine, în urma tuturorũ acestora, totũ nu credeți, domnilorũ Tomi-necredincioși?

Vreți pôte sã ne întrebați: în ce di are sã se jõe acêstã tragedia?

Hei! Numã Domnulu **de susũ** îi e datũ sã cunõscã vremile și anii în care vrea sã facã proslãvitã domnirea lui.

Șepte ani s'apropie de cândũ bietulu õu-constituțiune s'a prostitũ cu totulu.

La șepte ani Romãniũ au obiceiũ de ș'i aducũ aminte de morți, și — ce e dreptulu — cam mulți morți rãposarã la Mavrodolu și la Giurgiu!

La șepte ani Romãniũ taia gãinele bẽtrãne, care începũ sã cânte cocõșesce.

La șepte ani gãsescũ cu cale sã vedã ce e de fãcutũ cu ouele vechi, mai alesũ cândũ ele suntũ roșite cu sãnge.

La șepte ani în fine Romãniũ mai au ș'unũ altũ obiceiũ: își reparẽzã palatele și, dẽcã au ținutũ vr'unũ chiriãșiũ atãta vreme, apoi atunci îi dicũ: plẽcã, neniișorule, cã m'amũ sãturatũ de dumnêta; bunũ nu ești la nimicũ, dẽrũ rẽu ești la tôte!

Judecãndũ deci dupã numẽrulu anilorũ, noi unii credemũ cã lunile acestea se pôte juca tragedia, sêu spre a se arunca mórtea 'n Țigani cã la 3 Augustũ, sêu spre a se face leturghie cu bragã cã ș'altã datã.

Acum, dupã ce v'amũ spusũ douẽ din chestiele cele mai pricopsite de care îndrugã lumea, ne mai rãmãne sã mai vê dãmũ în cunoșcința una și mai bãlțatã.

Ne veți da voie dẽrũ sã nu vê vorbimũ în numẽrulu de fãțã despre dulapurile în care

se datũ ministriũ, despre plecarea d-lui Mavro-iani în plimbare spre magnetulu puternicũ alũ capitalurilorũ streine spre a face unũ nouũ împrumutũ; despre misiunea d-lui Costea-Chioru la Berlin, cã sã apere pe Strusberg și pe **tata** Anton, care au fostũ prinși cu mãna 'n sacũ în coțcãriile drumurilorũ ferate prusiane și romãne; despre chefurile iepurãnesci; despre nedormirile vörnicielũ; despre pazvantoglicurile agielũ; în fine ne veți da voie sã trecemũ d'astã datã peste tôte mofturile ne-insemnate, cu care lumea e obicinuitã, cãci vremũ s'atingemũ altã cõrdã mai sunãtoare, alũ cãru cãntecũ e și elũ la ordinea dielũ.

Sciți cã 'n Ispania s'a spusũ uã datã cã Don Carlos a abdicatũ, ș'a fostũ minciunã.

Vedẽndũ acêstã, unũ altũ Don Carlos, din altã țerã, se pare cã vrea sã'i dea uã lecțiune de cum se facũ treburile seriõse.

Ni se pare cã 'ntãlegeți de ce e vorba: totũ de abdicarea d'atãtea ori scornitã și nici uã datã confirmatã prin fapte.

Da, e vorba ierãși de magnetulu care atrage în patriã, e vorba ierãși de abdicare.

Huetulu abdicãrii ierũ a 'nceputũ sã circule de cãte-va diẽ. Popa Tache s'a separatũ focũ, d'astã datã se duce, ne lasã cu buzele fripte și cu spinarea burdujitã, ba, ce e și mai tristũ, ne lasã tocmai cândũ ne a golitũ punga de bani, implãndũ-ne-o de datoriã!

Lucrulu e gravũ, fõrte gravũ și 'ntrebãrea este: ce se va face și ce va deveni cimitirulu nostru celũ bogatũ în omoriști fãrã vredniculu sêu pãstorũ? Cine va mai mulge bietile oui, lipsite deãnima, de cândũ cu aducerea popãndãului în capulu lorũ?

Pressa e 'n stare sã mõrã de ofițicã cândũ s'arũ întẽmpla așia ceva, erũ dẽtoria nõstrã de creștini e sã alergãmũ pe la bisericã, sã facemũ acatiste și sfeștãni și sã rugãmũ pe toți sfinții sã se milostivescã a ne izbãvi de acêstã durere de mórte!

Sfinte Aftanasie, tu, care ai scãpatũ omenirea de ciumã și de pãrjolũ, scapã și pe Romãni de acẽstũ grõznicũ pecatũ, ce le pôte cãdẽ cã uã satara 'n spinare!

Sfãramã'iãnima, õsele și creirũ capulu cã sã nu mai aibã asemenea sinistre cugețãri! Opresce magnetismulu ce 'lũ atrage cãtre miseria din care l'amũ scõsũ, și ținelũ aci, mare și tare, cãtũ unũ Lilipuțianũ d'ai lui Gulliver. Impetresce 'lũ cã p'ua stãncã de piẽtrã spre a nu ne mai pãrasi tocmai cândũ are sã 'ncepã a gusta din dulcẽța prazniculu alũ optuleã.

Dẽcã ãnsê nici sfinții, nici õmenii nu'lũ vorũ putea îndupleca, dẽcã nici lista'i civilã popescã, ba ãncã chiarũ protopopescã nu 'lũ va face sã renunțe la acêstã usatã hotãrire d'a ne pãrasi, apoi atunci inspirați pe prosaicũ de Romãni sã renunțe ei la tôte bunãtãțile regimulu oului-constituțiune, fãcẽndũ pe viitorũ uã *Republicã monarchicã*, cã unũ õre-care grupũ politicũ, care a începutũ sã moțãie mai 'nainte d'a vedea lumina dielũ.

Celũ puținu c'ua *Republicã monarchicã* pôte cã vomũ da d'unũ talmeșiũ-balmeseiũ mai bunũ, d'unũ terciũ care sã nu ne opãrãscã gura și sã nu ne frigã punga și spatele.

Cu tôte astea «*sperãnța nu ne-a pãrãsitũ*» povestea *Reformelũ*. Totũ vomũ striga urã și ierãși urã, cãci primejdia nu ne amenințã atãtũ de multũ, în cãtũ sã rupã inima țirgului.

Costea-furulũ va face mare ispravã la Berlin. Acolo se 'neurcãserã fõrte rẽu ițele

și trebșõra **tatãlui** lui Popa-Tache, din cauza descoperirii ce se facũ coțcarilorũ harabalei ferate, și cãtũ p'aci era sã tãrascã la dubã și pe **tatãlũ** Popiũ, nu cã tovarãșiũ, ci cã sã ție celorũ-lãlți de uritũ pentru banii papãti.

Și, fiindũ cã acêstã era cauza abdicãrii bietulu Popã, grație Furulu-Costea, va scãpa — de și puținu cam opãritũ — și her Anton berarulu de asemenea posnã ce era sã i se 'ntẽmple, pe bunã dreptate.

Acum, iubiți cititori, v'amũ spusũ totũ ce ne sta greũ peãnima, ne-amũ spoveditũ de tôte cugetãriile, și rãmãne cã voi, împreunã cu toți Romãniũ, sã trageți ori-ce pecatũ, în casũ cândũ nu vê veți îngriji cã «purcẽua o mórta 'n coșiarũ» ci veți continua a chefi cu lautãri pe la grãdini sêu prin cafenele, cu bere sêu pelinũ, înecãndũ-vẽ patriotismulu, viẽța și punga în orgiũ și nepãsare!

Post-scriptum

Dupã moda unora din diãrele glumețe, ne vedemũ siliți sã facemũ și noi ađi unũ post-scriptum.

Ceea ce ne decide se'lũ punemũ e uã cestiune fõrte gravã.

Guvernũ mai bogatũ în opoziție cã celũ de ađi n'a mai fostũ de multũ în acêstã țerã. Cu tôte astea ce credeți cã s'a 'ntãmplatũ? Cã 'ncepe sã scãdã? Ași, din contra, sã creșcã!

Se scie cã conulu Mare-calu alũ palatulu, Guțicã Filip-secu, ocupã **de 7 ani** acẽstũ **inãltũ** postũ de'ncredere, adicã onorata funcțiune d'a 'ngriji de pivnițele, de bucãtãria, de grajdurile și de priimirea mosafirilorũ Marieisèle, de curãțenia curții palatulu și de regulatulu serviciu alũ buzdugãngiului de la scarã. Tocmai sperã și domnia sea cã, cã slugã bunã și credinciosã ce-a fostũ sã dobãndescã vr'ua recompensã, vr'unũ castelũ sêu vr'ua lentã de pe la ãi împãrați, dẽcã nu de la județulu Hohenzollern.

Dẽrũ de! . . . dracu nu face bisericã, și noroculu de multe ori e capriciosũ!

Domnulu Mare-calu nu putu sã se bucure de cerẽsca favõre d'a sta mare (calũ) și tare cãtũ va sta și dinastia actualã, ci fu sictiritũ frumusețũ, adicã scõsũ din pãine — cãci era mare stolnicũ: ober-kelner, cum amũ dice pe nemțesce! — și împreunã cu dumnêlui, ãncã vro alți 4—5 slujitori d'ai palatulu.

Incornoratũ ești, diavole, și drãcõse minunile tẽle!

Implinirea a **7 ani**, fãrã glumã, e adeveratũ cã producẽ cãte uã posnã!

Poftiți acumũ de priviți pe conu Filip-secu trecẽndũ în opoziție și, dupã dumnêlui, tãrindũ și pe ceilãlți la *apele minerale de la Vãcãresci* cã sã facã curã de . . . paraponiselã!

Ceea ce e mai de 'ngrijitũ e șõrta dumisale d'aci nainte.

Sã eșã la pensie c'unũ termenũ, nu se pôte, mai ãntãiu pentru cã legea vechie și-a mãncatũ banii, ș'alũ douilea pentru cã postulũ dumisèle nu era trecutũ în budgetnlũ statulu în modũ oficialũ.

Apoi diurna de dipotatũ — cãci celũ puținu s'a 'ngrijatũ sã fie dipotatũ! — nu 'i ajunge, de õre-ce dumnêlui e 'nvẽțatũ sã trãiescã bine, din belșugũ, erũ în timpũ cândũ nu e sesiune a camerei nici cu cei 2 galbeni pe di nu se întãlnesce.

Ce e dẽrũ de fãcutũ?

Cã unũ omũ invẽțatũ a fi 'n pãine la uã

curte ore-care, într'ua afacere ore-care, dumnelui trebuie să'și găsească uă ocupație.

Să ne gândimū d'érū camū ce i s'ar potri vi mai bine.

Să eșă 'n Têrgulū-cuculū ca să găsească unū nou stăpānū, nu se pōte, căci Têrgulū cuculū s'a desființatū.

Va trebui d'érū să'și puie candidatura prin canalulū *onorabilulū* biuroū de la poliție, unde urmēzā să'și lase și adresa. Acēsta ierāși va fi camū greu, pentru că, de și are condicuță — grație ingeniōsei invențiunii a lui aga Hioti, d'a da asemenea catastife la toți servitorii, mari și mici — de și, d'icemū, are condicuță, ēnsē 'n ea nu se pré scrie bine, căci afirmā că nu dumnelui arū fi lāsātū pe stāpēnū, căci căinile nu fuge de osū, ci că stāpēnulū l'arū fi datū afarā, prin urmare lumea n'o să se prea îndemne a'lū căuta să se ingajeze.

D'érū cu tōte astea omulū trebuie să trāiēcā : de unde parale?

Ei bine, ētā de unde. Ūi facemū noi bunētatea d'a-i propune trei miđlōce sicure :

1. — Trupa circului Suhr e incomplectā. Dumnelui trebuie să fi învățatū în āști 7 ani de țile să facā tumbes frumusele, plocomenturi și 'ncovoieturi destulū de gentile, ērū prin desulū suitū și pogoritū alū scārilorū piciōrele'i s'orū fi deprins a face gimnasticā. Pōte d'érū intra la circū, c'ua lēfā bunicicā, ceva mai micā de cât pēnē acumū d'érū în sfișitū c'ua lēfā.

2. Déca însē demutatea dumisale de *foști inaltu* funcționarū nu' va permite să cabulipsēcā a se espune 'n publicū d'ua datā și fără ore-care eserciție prealabile, apoi atunci pōte intra nu ca artistū, ci ca marechale alū circului, căci numele de *marechale* însemnāndū pe franțuzesce *potcovarū*, pōte fōrte bine să potcovēcā caii sēu să fie ca *marechale* de *marechales*, adică maieștru de potcovārie.

3. Déca 'n fine nici acēstā pozițiune n'o crede potrivită cu rangulū și cu igemoniconulū dumisale, apoi singurulū miđlocū este Esposiția universalā din Viena. Dumnelui pōte să espue acolo tōte costumele ce-a purtatū ca stolnicū, de exemplu tichia albā de bucātarū și șiorțulū sēu, cusute cu firū d'alū bunū; zambilulū cu care tārguia și coșnița cu care căra de pe la bācānii; lingura a mare de ciorbā; sabia, epoletele, șleapca, lenta și mondiru'i de paradā, în fine tōte galanteriele ce s'a 'nvrednicitū să puie pe sine. Lumea le va vedē la esposiție, le va admira, la mulți pōte că le-o plăcea și, în cele din urmă, făcēndu-le de vēndare, pōte scōte uā sumā destulū de 'nsemnata pe aceste nostime, curiōse, rare și scumpe scule, uā sumā care, pusā la dobāndā, și dobānda ierū la dobāndā, ūi pōte asigura unū traitū pācnicū și independinte.

Acēstea fiindū proiectele pe care *Ghimpele* le găsește posibile, ūși face dētorā d'a le spune rēmāindū ca celū interesatū în cestiune să'și alēgā unulū din tōte.

Narāndū fapuulū, mai ținemū a'nregistra douē scomote care circulā : unulū cā posna s'arū fi 'ntāmplatū cu scirea lui conu Lascarache, care arū fi și plecatū pentru cāteva țile, (lāsāndū cabinetulū sēu numai cu trei scaune) și c'acēstā plecare arū fi numai ca să nu 'și audā vorbe; alū douilea cā fostulū mare-calū arū fi otāritū să provōce la duelū pe cutezătorulū ce-arū primi să'lū înlocuiecā, pentru că, după unele opinii, nu se pōte găsi 'n tōtā țērā unū omū mai spe-

cialū și mai bine croitū pentru asemenea slujbā.

In totū casulū, îndemnāmū pe d. Filipsecu să nu se lase, ci să'și găsească ceva de lucru, ērū pēnē atunci să cānte și dumnelui :

Adio fieți de bine :
Nu voiți cu sila amorū,
Cāci nici Dumneđū pe mine
Nu mē va lāsa să morū.

Alū II-lea post-scriptum

Intre candidații ce și-arū fi puindū candidatura la înaltulū postū de mareșiale, lāsātū vacantū prin abdicarea forțatā a D-lui Filipsecu — din cauza certii cu baș-bucătarulū și cu bibliotecarulū curții palatului — lumea spune c'arū fi :

Ghinārarulū Davila
Maiorū Papazoglu
Zisu, duce de Cuca-Mācāi
Costicā Ex-Arhone
Odisevs de Cretze-a-nō
Ulyxes de Marsilliacos.

Alū III-lea post-scriptum

Dintre toți aspiranții, se d'ice că celū ce a reușitū să 'nhațe stolnicia palatului arū fi d. Zevzezin Cāntā-cu-zin. Și noi gāsīmū c'acēstā persōnā arū putea merita uā asemenea incredere.

CRUCIFICAREA LUI CRIST

Iar Fariseii eșind afarā sfatū aū făcut, ca să'l piardā pre elū.

MATEI CAP. 12.

Crucificese **Omulū**, strigarā **Fariseii**,
La Prima întrebare, făcutā de Pilatū,
Crucificese **Omulū**, strigā ađi **Pigmeii**,
Restignindū pe cruce, Poporulū impilatū.

Iar **Cristū**, se crucificā, cu **spini** se'nconuneāđā
Cu **suliță** se'mpunge s'adapa cu **oțetū**,
Atunci ai lui discipoli, amar se intristeāđā,
Cāci, miș injuriū, hule, vaī lor li se repet.

Cine este **Omulū?** întreabā **Fariseii**,
Hulindū fără mustrare un corpū ne-vinovatū;
Cine e **Poporulū**!!!.. întreabā ađi **Mișei**.
Priviad cu nepāsare la sāngele vārsat!

Dar **Crist**, se insotește, cu doi **Tilhari** la cruce,
Ca semn de rușinare, și insuși la mormintū,
Acolo **Cārturarii** aminte ū aduce,
De predicile sale, rostite prin cuvinte.

Se 'ntreabā cu hulire cu **palme** și lovire,
D'a fostū în astā lume de celū de susū trimisū,
Darū **Omulū**, nu rāspunde, ei plinū de umilire,
La ultima suflare **Amin! Amin!** le-a d'isū.

Amin! darū ađi și voā ai țilei cu **putere**,
Fāțarnicī fără milā, și mare **Cārturarī**,
Cāci ca pe **Cristū** pe cruce ađi adapatū cu fiere,
Poporulū țērī voastre, **Lachei** și **Mercenari**.

LA BIVOLARIŪ MARTIRI DIN GIURGIU

Cāđut'atū sub securea, barbarulū Regime,
Dar ins'a vōstrā faptā, e faptā de Romāni,
Cāci cum ađi putut ore, trăi în astā lume,
Zācēndū in impilare, ca barbari și pāgāni!!!

A vōstrā sufferință, de toți fu approbatā,
Poporulū se mândrește, de sāngele vārsatū,
Iar scena durerōsā, va fi încununatā,
Așa precum în faptā cu toți ađi meritātū.

Cāci cine altulū pōte, să dea doveđi la lume,
Cā 'n Patria lui Mircea, Regimul e tyrānū?
De nu acelū ce'și varsā, și sānge ș'al său nume,
De nu celū ce se d'ice, ađi fiu d'al lui Stefen.

Vai! cāte victime, mai cere astā **Țērā**,
Strivitā sdruncinatā, și supțā de **ciocoi**,
Ađi cānd tot poporul, in plānsū și larmā sbiarā,
Cāci plinū este Regimulū, de hoși și de **strigoii**.

Iar voi a cărui lege, o temniță v'ascunde,
Fiți mārēți la cugetū, fiți și răbdători,
Cāci legea consciinței mai mult vai! ia pātrunde,
In inima acelor, tyrāni și trădători.

Fiți la inuālțimea, inimilor vōstre,
Cāci veniva țioa, cāndū ora va suna,
Atunci cāndū împreună, cu drepturile nōstre
Astū torentū de sānge, cu toți vom resbuna.

(Cetațēnului)

V. Mimi.

FERICIREA CE DAŪ FEMEIELE

In camera unei actrice se petrece urmātoarea cērtā din cauza banilorū.

Elū. — Vēđū acum fōrte bine unde o s'ajungemū.
Ētā câtū de multū ținu amorulū tēu. Ei, sfāntulū Augustinū a avutū mare dreptate se d'ică cā. . .

Ea. — D'érū ce a mai d'isū și āla?

Elū. — A d'isū cā «anima femeiei este unū abisū.»

Ea. — Ș'arū fi pututū adāuga : «fără fundū.»

* * *

D-lū A... era furiosū.

— D'érū ce ai, scumpulū meū?

— Nu'ți potī inchipui ce farsā mi-a jucatū Rosalia, dāntuitōrea de la circū!

— Nu sciū, d'ēū.

— Mē dusesemū la ea la 7 ore sēra. Era 'ntinsā p'ua canapē, cu ochiī pe jumētate inchiși, suspināndū și gemēndū încetū. Of! câtū de multū suferū, d'icea ea. Amū cāđutū de pe calū și'mi vijie capulū.

O pusei in patū, ēnsē urmā d'a se vāieta.

— Scomotulū mē omōrā; fiā-care trāsura ce trece imi causēzā unū supliciu grozavū.

Alegū la poliția să cerū autorisațiunea necesariā și' puiū d'ee copite de paie pe dinaintea porții.

— Adio, imi d'ise ea atunci. Iți mulțāmescū. Se ne vedemū māne.

Plecat, ēnsē nu sciū ce bānuielā imi șioptea la urechiā. Mē 'ntorsei la ea pe la 10 ore diminēța. Paiele eraū totū pe stradā, d'érū ea...

— Ei bine, ea?

— Dormise 'n altā parte! (G. des étr.)

GHIMPARI

Convorbirele literare în ultimulū sēu numărū de la 1 Aprile, ultima paginā, la anuciurī, d'ice :
A eșit de sub țiparū și se aflā de vēndare în Iași la *Tipografia Naționale* și la tōte librāriele :

V. ALESANDRI

1497

DUMBRAVA ROSIE

Poemū istoricū.

Așa d'érū *Convorbirele literare*, ne mai avēndū ce vinde, după ce a vēndutū tōte producțiunile d-lui Alesandri, acumū, ca recunoscință pune in vēndare chiarū persōnā d-lui **Alesandri**.

Nu sciū de va putē găsi pe cineva care să voiēcā a face unū asemenea-țirgū, însă noi rugāmū pe D. Millo să se grābēcā a'și scāpa amiculū din lācomia celorū de la *Convorbiri*, ca să putemū admira mai bine poetulū și scriitorulū nostru dramaticū ca Romānū de câtū ca vēndutū străinilorū, după cum se camū obicnuiesce ađi.

* * *

Mai nainte vreme se d'icea : «fericiți cei săraci cu duhulū căci a acelorā e 'mpērāția cerurilor.» Ađi se d'ice : «fericiți cei pișicheri cu duhulū căci a acelorā le este punga doldora!»

Printre mulți alți favoriți ai țilei, se făcū și fratele Chesarie care 'nțelege șiretenia, căci a încercat-o mai de multū, ș'astfelū, de uade era făcutū focū și pișjolū pe ministerū, puse cioburile de ole și ulece la miđlocū și pacea se subserise luāndū dreptū arvună, din māna Clistiresculū, minima suma de una mie gālbinași, cu care are să'și ascuță condeile pentru lungirea țilelorū, spre dragostea mironosițelorū. Œrū spre a se agonisi pe viitorū și de alte mișōre de galbeni pentru tinerēte, d-lui mai aduse āncā cāte-va cioburi de la Zimnicea. Cu modulū acesta fratele Chesarie pōte da fuga mai āntāiū la Constantinopole ca să 'și cumpere mai multe ocale de rahatū cu efecte drāgāstōse, și d'aci la esposițiunea din Viena unde se va espune ca modelū de moralitate și de virtute.

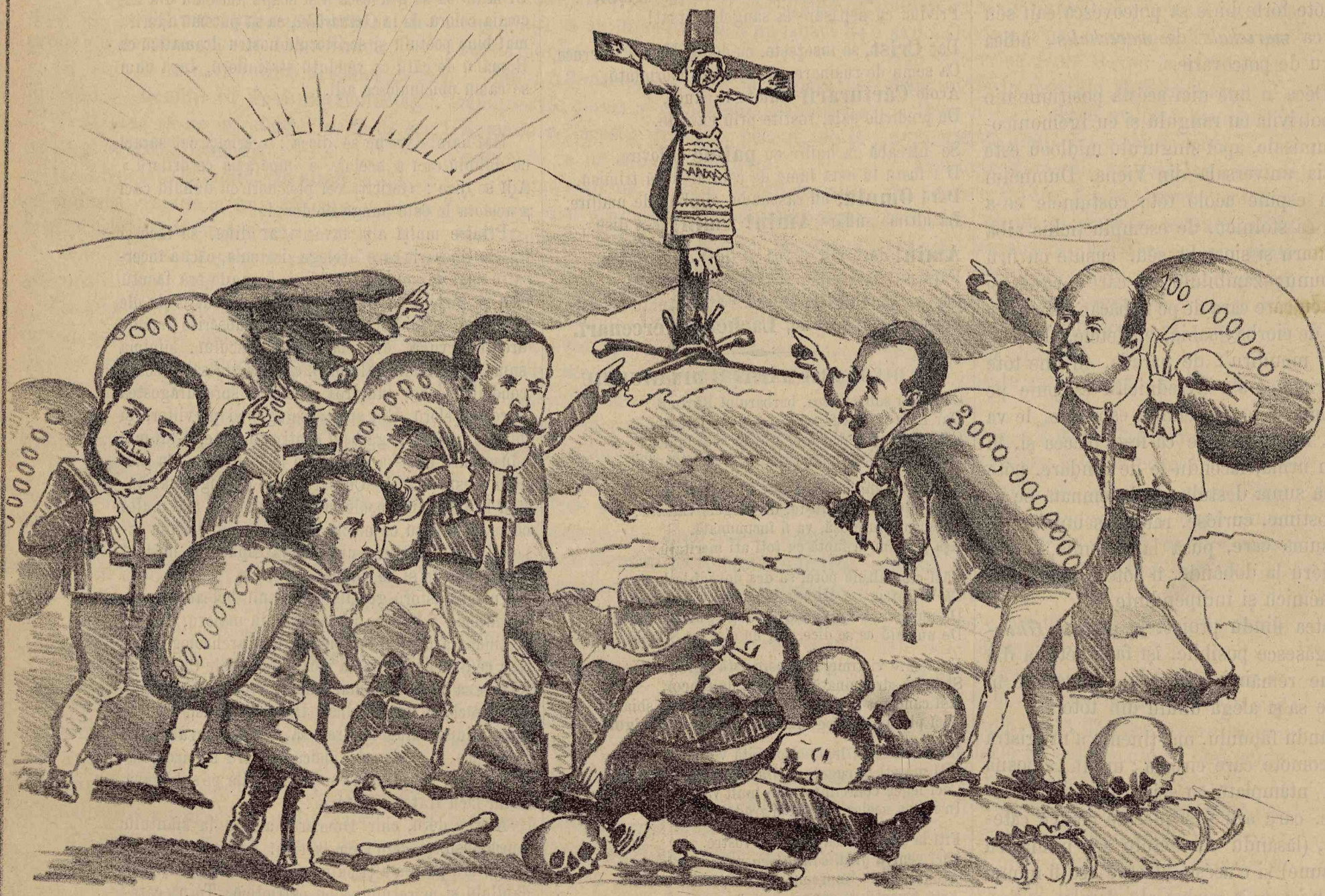
In fața astorū gentile pehlivanii boleacesci, ne permitemū a întreba pe veteranulū maiorū, care se pretindea a fi celū mai pișicherū in archeologoprosție : ce d'ice despre farsa jucatā de fratele Chesarie ? Așa e cā de gēba se mai numesc veteranulū Maior Dumitrāchiță Papazoglus ? Dracu l'a pusū să declare ministerulū cā vrea să 'și vēndā sabia lui Damocles și pielea de pisicā cu care se acoperea Diana ? Nu putea să'și vēndā cioburile pe sub mānā cumū făcū fratele Chesarie ?

Alērgā d'érū, chir Damitre, alērgā la sfāntulū Anghelūșū, și cere'i cu lacrami ferbinți să'ți vie in ajutorū pentru a'ți putea ajunge frumosulū, lāudabilulū și mārēțulū scopū patrioticū. Tōrnā cāteva laude la tōte nēmurile puternicilorū țilei. Numai să nu uți a te trece între dinsele, fie și 'ntre rēposati, căci totuși te vei găsi la vreme spre a servi posterității ca uā rarā anticā.

Aci iți stā mātuirea!

După ce a regularisitu pe Bivolarii din Giurgiu ca mai nainte pe Craioveni, Pitesceni, Ploesceni și Bucureșeni, la 1860 și 1865, astăzi marele spătaru, devenitu ghinăraru de divizie, împarte recompense și medalii militare soldaților, care 'lu iubescu ca șiorecele pe pisică.

Déca ea aru fi dréptăși nevinovată, éru noi tilhari, borfași, mișei și omoritori cum ne dice lumea, apoi s'aru da josu de pe cruce și, prin dreptatea ei, aru învia din mórte. Fiindu că ênsé una ca asta nu se 'ntimplă, urméză dérú că merită sórta ce suferé.